

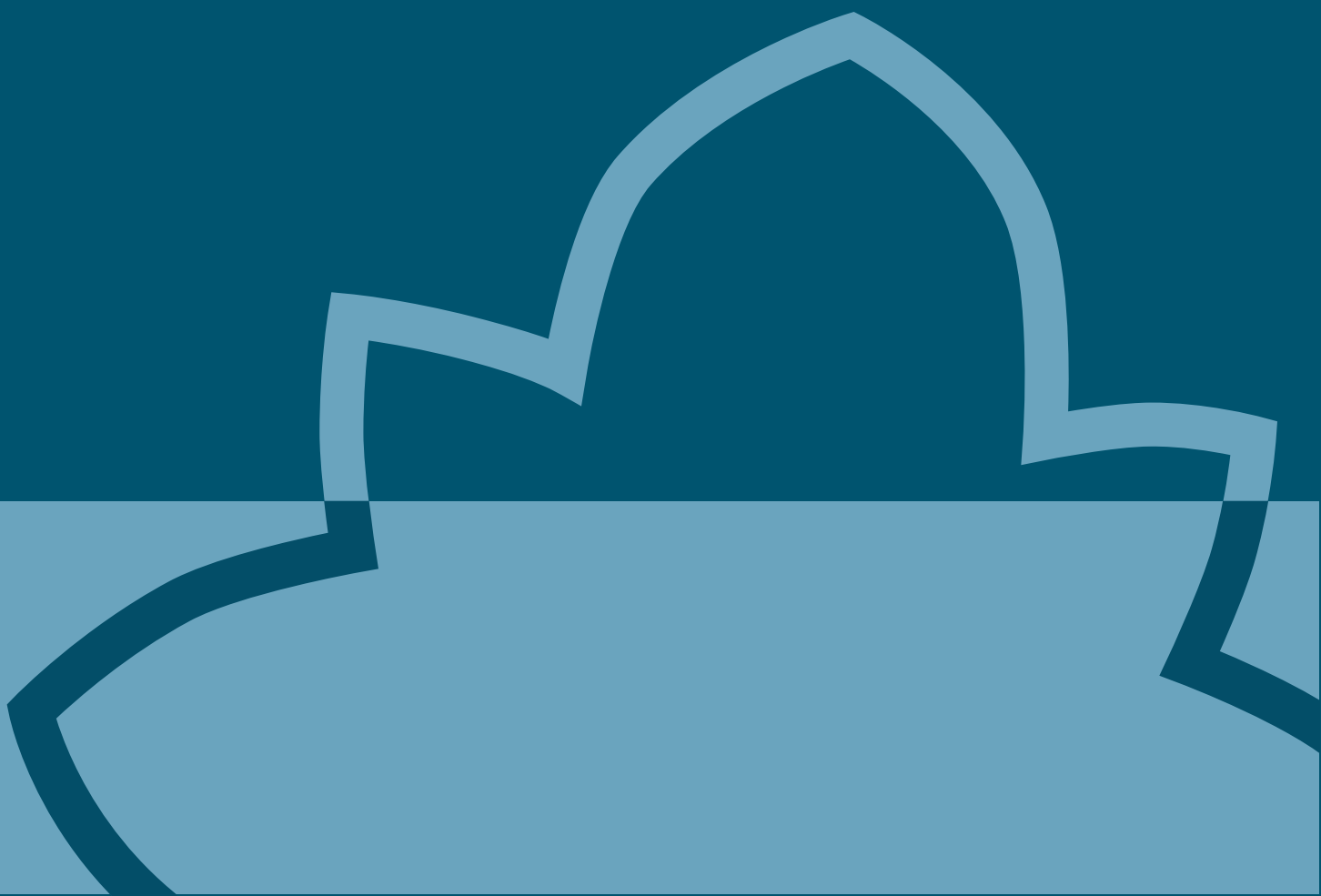

LANDSKRONA
STAD

Beslutas av: Kommunfullmäktige **Datum:** 2021-06-23
Dokumentet gäller för: Stadens nämnder och förvaltningar
Dokumentansvarig: Individ- och familjeförvaltningen
Revideras: Vid behov, senast 2026
Diarienummer: KS 2021/1109

Nationella minoriteter - handlingsplan

Plan

Innehåll

Landskrona stads arbete för nationella minoriteter	3
Europarådets ramkonvention och mänskliga rättigheter	6
Minoritetslagstiftningen (2009:724)	6
Bibliotekslagen (2013:801)	7
Skolförordning (2011:185)	7
Språklagen (2009:600)	7
 Minoriteter i Landskrona stad	 8
Tornedalingar	8
Judar	8
Romer	9
Samer	9
Sverigefinnar	10
 Landskrona stads organisation av arbetet med nationella minoriteter	 10
Mål för det lokala minoritetspolitiska arbetet i Landskrona stad	11
Lokal inriktning och avgränsning av arbetet och med nationella minoriteter	11
Samråd	12
Information och myndighetsbemötande	12
Främjande och synliggörande	13

Landskrona stads arbete för nationella minoriteter

Varje kommun har utifrån en skyldighet att utifrån Lagen om nationella minoriteter och minoritetsspråk (SFS 2009:724) säkerställa att kommunen fullgör sina skyldigheter i förhållande till minoritetsgrupperna i Sverige. Från den 1 januari 2019 reviderades minoritetslagen så att rättigheter och skyldigheter stärks ytterligare. Kommuner och regioner är nu till exempel skyldiga att anta mål och riktlinjer för sitt minoritetspolitiska arbete och dessa ska på begäran kunna lämnas ut till Länsstyrelsen i Stockholm och Sametinget som är uppföljningsmyndigheter för minoritetspolitiken. Lagen gäller i hela Sverige och innebär att:

- minoritetsspråken ska skyddas och främjas
- de nationella minoriteterna ska kunna behålla och utveckla sin kultur
- förvaltningsmyndigheter är skyldiga att informera om minoriteternas rättigheter och ge dem inflytande i egna frågor.

Landskrona stads handlingsplan för nationella minoriteter antogs av kommunfullmäktige 2016 och revideras nu 2021. Enligt tidigare handlingsplan skulle denna revideras senast 2022 men då förändringar skett i minoritetslagstiftningen har detta arbete tidigarelagts till 2021.

Handlingsplanen omfattar de fem erkända nationella minoriteterna: judar, romer, samer, sverigefinnar samt tornedalingar. Dessa fem minoriteter har särskilda rättigheter som skiljer sig från övriga befolkningsgrupper i Sverige. På olika sätt ska samhället tillse att de nationella minoriteterna ges möjligheter att behålla och utveckla sin kultur i Sverige. På motsvarande sätt har de nationella minoriteternas språk; jiddisch, romani chib, samiska, finska och meänkieli en särställning i Sverige och det allmänna har ett lagstadgat uppdrag att användning av det egna minoritetsspråket särskilt ska främjas.

Syftet med handlingsplanen är att säkerställa att kommunen lever upp till internationell och nationell lagstiftning om nationella minoriteters rättigheter.

Stadens arbete ska syfta till att *skydda* de nationella minoriteternas rättigheter och *främja* deras möjligheter att utveckla språk och kultur. I detta arbete ska barn särskilt prioriteras.

Handlingsplanen innehåller

- Beskrivning av den lagstiftning som berör de nationella minoriteterna
- Beskrivning av de nationella minoriteter som finns bosatta i Landskrona stad

- Beskrivning av hur Landskrona stads arbete med att säkerställa de nationella minoriteternas rättigheter är organiserat
- Beskrivning av kommunfullmäktiges uppdrag till samtliga nämnder och förvaltningar inom Landskrona stad för att staden ska uppfylla grundskyddet för minoritetsgrupper.

Bakgrund

Lagen om nationella minoriteter och minoritetsspråk (SFS 2009:724) trädde i kraft 1 januari 2010. Från den 1 januari 2019 reviderades minoritetslagen så att rättigheter och skyldigheter stärks ytterligare.

När Sveriges riksdag beslutade om denna minoritetslagstiftning och språklag utgick riksdagen från Europarådets ramkonvention. Ramkonventionen innehåller i sig ingen definition av begreppet *nationell minoritet*, men nämner i Artikel 5 att religion, språk, traditioner och kulturarv är viktiga delar av nationella minoriteters identitet.

Svenska regeringen kompletterade kriterierna och för att en grupp ska räknas som en nationell minoritet i Sverige ska följande kriterier uppfyllas:

- En uttalad samhörighet och en (till antalet i förhållande till resten av befolkningen) icke dominerande ställning i samhället.
- En religiös, språklig, traditionell och/eller kulturell tillhörighet.
- En vilja och strävan att behålla sin identitet.
- Historiska eller långvariga band med Sverige.

Judar, romer, samer, sverigefinnar och tornedalingar är de grupper som uppfyller de antagna kriterierna. Inom dessa grupper finns en religiös, språklig, traditionell och/eller kulturell tillhörighet samt en önskan om att behålla sin identitet. Samtliga grupper har bott i Sverige under lång tid och har därmed en långvarig anknytning till nationen.

Den så kallade självidentifikationsprincipen innebär att varje individ själv avgör om hen tillhör någon eller några av de nationella minoriteterna. I Sverige finns uppskattningsvis 20 000 - 25 000 judar, 50 000 - 100 000 romer, 20 000 - 35 000 samer, 450 000 - 600 000 sverigefinnar och omkring 50 000 tornedalingar. Någon exakt statistik finns inte eftersom registrering med etnisk tillhörighet som grund inte är tillåten i Sverige.

Lagen är uppbyggd utifrån en struktur som ålägger samtliga kommuner att tillhandahålla ett *grundskydd* för minoriteter och *förstärkt skydd* för minoriteter inom rikets så kallade förvaltningsområden vilket är geografiskt avgränsade områden vilka har en högre andel bosatta minoritetsgrupper.

Landskrona stad utgör inget förvaltningsområde och omfattas därmed endast av kravet på grundskydd.

Begreppet ”förvaltningsmyndighet” är inte exakt definierat i den svenska lagstiftningen. Exempel på förvaltningsmyndigheter är kommuner, landsting, regioner och statliga myndigheter.

Länsstyrelsen Stockholm har givits i uppdrag att inneha det samordnande ansvaret för Sveriges samlade nationella minoritetsarbete och utgör således centrum för kunskapsinhämtning inom detta område.

Föreliggande handlingsplan är framtagen med utgångspunkt i Länsstyrelsen Stockholms handbok *"Nationella minoriteters rättigheter - en handbok för kommuner, landsting och regioner"* reviderad version 2019 samt med kunskapsinhämtning från Länsstyrelsen Stockholm med ansvar för nationella minoriteter.

Samverkan har också skett med övriga skånska kommuner genom Länsstyrelsen Skånes nätverk för kommunala minoritetssamordnare.

I arbetet med den reviderade handlingsplanen har vidare organisationer som på olika sätt företräder eller är i kontakt med invånare från de nationella minoriteterna i Landskrona stad givits möjlighet att medverka:

- OIKOS Community, Landskrona
- Romska Ungdomsförbundet
- Samer i Syd
- Svenska Tornedalingars Riksförbund
- Finska föreningen, Landskrona
- Judiska församlingen, Malmö
- Judiska församlingen, Helsingborg

Minoriteterna har getts möjlighet att som remissinstans framföra vilka behov de anser att kommunen behöver tillgodose för att uppfylla de tre målområden som finns angivna i minoritetslagstiftningen. Dessa är:

- Informera de nationella minoriteterna om deras rättigheter.
- Främja de nationella minoriteternas möjligheter att behålla och utveckla sin kultur, särskilt minoritetsspråket och barns utveckling av kulturell identitet.
- Samråda med representanter för minoriteterna i frågor som berör dem.

Aktuell lagstiftning

Lagstiftningen om nationella minoriteter är en rättighetslagstiftning vilken utgår från centrala principer om människors rättigheter vilka inte får åsidosättas.

Under rubrikerna nedan finns en sammanfattning av internationell och nationell lagstiftning som reglerar arbetet med nationella minoriteter.

Europarådets ramkonvention och mänskliga rättigheter

År 2000 ratificerade Sverige Europarådets ramkonvention om skydd för nationella minoriteter. I samband med det infördes minoritetspolitiken som politikområde i den svenska statsbudgeten. Europarådets ramkonvention slår fast i Artikel 1 att "skyddet av nationella minoriteter och av de rättigheter och friheter som tillkommer personer som tillhör dessa minoriteter utgör en integrerad del av det internationella skyddet av mänskliga rättigheter".

Rättigheterna för nationella minoriteter är också inkluderat i övriga mänskliga rättigheter som bland annat beskrivs i internationell och nationell lagstiftning som: FN:s konvention om barns rättigheter, den allmänna förklaringen om mänskliga rättigheter och skollagen. I lagstiftningen om nationella minoriteter ges barn ett särskilt fokus som innebär att barnets perspektiv särskilt ska beaktas.

Minoritetslagstiftningen (2009:724)

Lagen om nationella minoriteter och minoritetsspråk (SFS 2009:724) antogs av Sveriges riksdag 2009 och trädde i kraft 1 januari 2010. Minoritetslagens allmänna bestämmelser och grundskydd innebär att lagen gäller i hela landet för alla kommuner och omfattar samtliga av Sveriges fem nationella minoriteter.

Grundskyddet för minoriteterna regleras i minoritetslagens inledande paragrafer, som bland annat slår fast att:

- Förvaltningsmyndigheter ska när det behövs på lämpligt sätt informera de nationella minoriteterna om deras rättigheter enligt denna lag. (3 §)
- Det allmänna har ett särskilt ansvar för att skydda och främja de nationella minoritetsspråken. (4 §, även 8 § språklagen)
- Det allmänna ska främja de nationella minoriteternas möjligheter att behålla och utveckla sin kultur i Sverige. (4 §)
- Barns utveckling av en kulturell identitet och användning av det egna minoritetsspråket ska främjas särskilt. (4 §)

- Förvaltningsmyndigheter ska ge de nationella minoriteterna möjlighet till inflytande i frågor som berör dem och så långt det är möjligt samråda med representanter för minoriteterna i sådana frågor. (5 §)
- Förvaltningsmyndigheter ska särskilt främja barns och ungas möjligheter till inflytande och samråd i frågor som berör dem och anpassa formerna för detta till deras förutsättningar. (5 a §)
- Kommuner och regioner ska anta mål och riktlinjer för sitt minoritetspolitiska arbete. Uppgifter om mål och riktlinjer som har antagits enligt första stycket ska på begäran lämnas till den myndighet som har uppföljningsansvar enligt 20 §. *Lag (2019:938) (5 b §)*
- Enskilda har rätt att använda finska, meänkieli respektive samiska vid muntliga och skriftliga kontakter i förvaltningsmyndigheters ärenden i vilka den enskilde är part eller ställföreträdare för part, om ärendet kan handläggas av personal som behärskar minoritetsspråket. (9 §)

Minoritetslagen är en rättighetslagstiftning och att de nationella minoriteternas rättigheter är en del av de mänskliga rättigheterna. Implementeringen av lagen i kommuner och regioner handlar med andra ord främst om att förverkliga rättigheter och inte enbart om att tillgodose behov, intressen eller önskemål.

Bibliotekslagen (2013:801)

Bibliotekslagen (2013:801) trädde i kraft den 1 januari 2014. I lagen står det att biblioteken i det allmänna biblioteksväsendet ska ägna särskild uppmärksamhet åt de nationella minoriteterna och erbjuda litteratur på de nationella minoritetsspråken.

Skolförordning (2011:185)

I skolförordningen är det tydligt formulerat att alla barn har rätt till undervisning i sitt modersmål även om modersmålet inte pratas i hemmet dagligen. Till skillnad från övriga språk ska elever som begär modersmålsundervisning på ett nationellt minoritetsspråk erbjudas det. Detta oavsett hur många andra elever som önskar undervisning i samma minoritetsspråk. En förutsättning är att det finns tillgång till pedagoger i aktuella språket.

Språklagen (2009:600)

År 2009 trädde språklagen (2009:600) i kraft som fastslår att svenska är huvudspråk i Sverige. Det innebär att svenskan är samhällets gemensamma språk och alla bosatta i Sverige ska ha tillgång till och kunna använda svenskan inom alla samhällsområden.

Språklagen slår också fast att de nationella minoritetsspråken är *jiddisch*, *romani chib*, *samiska*, *finska* och *meänkieli*. Det allmänna har ett särskilt ansvar för att skydda och främja de nationella minoritetsspråken. Enligt språklagen ska personer som tillhör en nationell minoritet ges möjlighet att lära sig och använda minoritetsspråket.

Minoriteter i Landskrona stad

I Sverige är det inte tillåtet att registrera och föra statistik över personer med utgångspunkt från etniskt ursprung. Det finns därför ingen statistik över hur många personer som tillhör respektive minoritet.

I minoritetslagstiftningen finns det inte heller någon definition kring vem eller vilka personer som tillhör en nationell minoritet i Sverige. ”... *den enskilde individen avgör själv om han eller hon vill tillhöra en nationell minoritet*”. Därmed är det upp till varje person att bestämma om hen vill definiera sig som tillhörande en nationell minoritet med rätt att göra anspråk på det stöd som samhället erbjuder. Det finns därför inga förutsättningar att klarlägga hur många av respektive minoritetsgrupp det finns bosatta i Landskrona stad.

Tornedalingar

Den tornedalska minoriteten finns inte representerade i det lokala föreningslivet och Landskrona stad har i dagsläget ingen upparbetad kontakt med personer som både tillhör denna minoritet och är bosatt i Landskrona. I stället vänder sig kommunen med information till Svenska Tornedalingars Riksförbund.

Meänkieli är det nationella minoritetsspråket för tornedalingar. Meänkieli kallades tidigare för tornedalsfinska. Det geografiska området Tornedalen syftar till älvdalskommunerna Haparanda, Övertorneå och Pajala samt delar av Kiruna och Gällivare kommun. I dagsläget finns det inga elever som sökt studier i meänkieli inom modersmålsundervisningen i Landskrona stad.

Judar

Den judiska gruppen har inte heller någon egen församlings- eller föreningstillhörighet i Landskrona. Tidigare fanns en synagoga i Landskrona stad vilken inte längre har verksamhet. Landskrona stad har i stället upprättat kontakt med den judiska församlingen i Helsingborg för att nå intresserade judiska invånare.

Jiddisch är det nationella minoritetsspråket för judar i Sverige även om majoriteten av judarna i Sverige inte talar språket.

I dagsläget finns det inga elever som sökt studier i jiddisch inom modersmålsundervisningen i Landskrona stad.

Romer

Det finns en grupp romska familjer i Landskrona stad. OIKOS Community, som är en förening som arbetar för ökad integration i samhället, har en romsk sektion i sin verksamhet och möter en del av de romska invånarna i sin verksamhet. Även det Romska Ungdomsförbundet, beläget i Malmö, bedriver ibland verksamhet i Landskrona bland unga romska invånare.

Romani chib är det nationella minoritetsspråket för romer i Sverige. Romani chib är att betrakta som en språkfamilj som består av flera olika språk. I Sverige finns det huvudsakligen fem varianter av romani chib; kelderasch, lovari, svensk romani, kale och arli/gurbeti.

I dagsläget finns det enstaka elever som sökt studier i romani chib inom modersmålsundervisningen i Landskrona stad. Eleverna har erbjudits fjärrundervisning vilket inte fallit väl ut varför verksamheten nu söker efter annan lösning.

Samer

Samerna utgör inte enbart en av Sveriges erkända minoritetsfolk utan uppfyller också kriterierna för ett så kallat urfolk som innebär att samer har en lång sammanhängande och historisk anknytning som sträcker sig tillbaka till tiden innan nationalstaternas bildande. Statusen som urfolk bekräftades av Sveriges riksdag 1977 som uttalade att samerna är ett urfolk som har folkrättsliga krav på en kulturell särbehandling i Sverige.

I Landskrona stad finns ingen förening som organiserar samer. Föreningen Samer i Syd vänder sig dock till alla samer i Skåne. Syftet med föreningen är bland annat att verka för att främja och sprida kunskap om samiska intressen, att verka för solidaritet, jämlikhet och samarbete människor emellan och att det samiska samhället får fortleva utifrån samiska värderingar och traditioner. Landskrona stad vänder sig därför till Samer i Syd med information om sitt minoritetsarbete.

Samiska är det nationella minoritetsspråket för samer i Sverige. Samiskan är uppdelad i tre huvudsakliga språk: östsamiska, centralsamiska och sydsamiska. Dessa kallas ibland huvuddialekter. Inom huvuddialekterna finns ett flertal dialekter eller varianter. I Sverige talas bland annat nordsamiska, lulesamiska, sydsamiska och umesamiska.

I dagsläget finns det en elev som studerar samiska inom modersmålsundervisningen i Landskrona stad.

Sverigefinnar

Finska föreningen i Landskrona är en ideell organisation som verkar som intresse- och fritidsorganisation för den sverigefinska minoriteten i Landskrona stad. Föreningen ska främja sverigefinnarnas gemensamma sociala och kulturella strävanden.

Finska är det nationella minoritetsspråket för Sverigefinnar i Sverige. I dagsläget finns inga elever med pågående studier i finska inom modersmålsundervisningen i Landskrona stad.

Landskrona stads organisation av arbetet med nationella minoriteter

Kommunfullmäktige i Landskrona stad fattar beslut om handlingsplanen för stadens arbete med nationella minoriteter. I handlingsplanen framgår vilka mål Landskrona stad har med den lokala minoritetspolitiken.

Individ- och familjenämnden har en samordnande roll för Landskrona stads samlade arbete med nationella minoriteter genom att följa upp och revidera handlingsplanen. Handlingsplanen ska revideras vid behov, dock senast år 2026. Revideringen ska ske i samråd mellan nämnder/förvaltningar och de nationella minoriteterna.

Varje nämnd inom staden har eget ansvar för att, i för området relevanta frågor, arrangera samråd för minoritetsgrupper, genomföra informations- och utbildningsinsatser för personal samt för att årligen avrapportera sitt arbete till individ- och familjenämnden som årligen ska sammanställa och detta till kommunstyrelsen.

Landskrona stads arbete med nationella minoriteter ska hanteras inom nämndernas ordinarie ansvar, budget och verksamhet. Minoritetslagens femte paragrafer gäller för samtliga fem minoriteter och i hela landet. Det innebär att Landskrona stads nämnder ska samråda med alla nationella minoriteter som finns representerade i området. Särskilt viktiga områden att uppmärksamma är enligt lagstiftningen frågor som rör förskoleverksamhet, äldreomsorg, barn- och ungdomsfrågor samt biblioteks- och annan kulturverksamhet.

Individ- och familjenämnden ansvarar för att årligen sammanställa nämndernas arbete med handlingsplanen i samband med Landskrona stads årsbokslut.

Individ- och familjenämnden ansvarar också för att årligen redovisa stadens arbete med nationella minoriteter till den samordnande Länsstyrelsen i Stockholm samt till Sametinget.

Mål för det lokala minoritetspolitiska arbetet i Landskrona stad

För att uppfylla grundskyddet för minoritetsgrupper ska Landskrona stad inom samtliga nämnder och förvaltningar arbeta för att:

- Nationella minoriteter ska ges utökade kunskaper om sina rättigheter.
- Nationella minoriteters kultur och språk ska främjas.
- Nationella minoriteter ska när det är möjligt, få muntlig och skriftlig information/kommunikation på aktuellt minoritetsspråk, samt ges utökade möjligheter till att använda sitt språk.
- Nationella minoriteter ska ges utökade möjligheter till inflytande och delaktighet i frågor och beslut som berör dem.
- Nationella minoriteters kultur och språk ska uppmärksammas.

Lokal inriktning och avgränsning av arbetet och med nationella minoriteter

Med utgångspunkt från minoritetslagstiftningen rekommenderar den samordnande Länsstyrelsen i Stockholm att förvaltningsmyndigheter vid tillämpning av lagen ska arbeta med sju huvudområden: *Samråd, Kartläggning, Information och myndighetsbemötande, Främjande och synliggörande, Förskola, Äldreomsorg* samt *Statsbidrag*.

Då Landskrona stad inte utgör ett förvaltningsområde omfattas staden inte av kraven på förstärkt skydd vilka berörs i områdena *Förskola, Äldreomsorg* och *Statsbidrag*. Det gäller bland annat skyldigheter att kunna tillhandahålla förskola och äldreomsorg på minoritetsspråk samt kommuners rätt att söka statsbidrag för dessa särskilt riktade insatser.

Svenska myndigheter registrerar av integritetsskäl inte befolkningen utifrån etnisk tillhörighet. Det finns därför ingen officiell statistik över hur många individer som identifierar sig med någon eller några av de nationella minoriteterna eller var i landet de bor. För att kunna implementera minoritetslagen och bedriva ett aktivt minoritetsarbete behöver kommuner ha kunskap om minoritetssituationen i området. Den samordnande Länsstyrelsen i Stockholm rekommenderar att kommunerna genom ett individuellt samtycke med den enskilde genomför kartläggning av de nationella minoriteterna.

Landskrona stad väljer dock att med hänvisning till respekt för varje invånares integritet och svårigheten att på ett korrekt sätt hantera dessa uppgifter i enlighet med dataskyddsförordningen GDPR (General Data Protection Regulation 2018) att inte genomföra denna typ av kartläggning.

Landskrona stad har mot bakgrund av ovan valt att inte arbeta med riktade insatser inom området *Kartläggning* varför Landskrona stads handlingsplan i detta skede huvudsakligen fokuserar på områdena:

- *Samråd*
- *Information och myndighetsbemötande*
- *Främjande och synliggörande*

Samråd

§ 5: *"Förvaltningsmyndigheter ska ge de nationella minoriteterna möjlighet till inflytande i frågor som berör dem och så långt det är möjligt samråda med representanter för minoriteterna i sådana frågor"*.

Samråd och delaktighet är grundläggande principer i Europarådets minoritetskonventioner. Att stärka de nationella minoriteternas inflytande är också ett av den svenska minoritetspolitikens huvudmål. De nationella minoriteterna själva är bäst lämpade att se den egna gruppens behov och önskemål och det är därför väsentligt att det förs en dialog mellan myndigheter på olika nivåer och de nationella minoriteterna.

Samråden bör ske på ett systematiskt och regelbundet sätt. Minoriteterna ska ges reellt inflytande över frågor som berör dem, inte minst de som handlar om användande av ekonomiska resurser avsatta för minoritetspolitiska åtgärder.

I Landskrona stad ska samråd ske genom samverkan mellan nämnder/förvaltningar och de föreningar och organisationer som på olika sätt representerar minoriteterna. Respektive nämnd ansvarar för att anordna öppna samråd kring frågor som har relevans för minoritetsbefolkningen. Annonsering kring detta kan ske på Landskrona stads hemsida, i sociala medier samt genom anslag på bibliotek och i stadshus.

Information och myndighetsbemötande

§ 3: *"Förvaltningsmyndigheter ska när det behövs på lämpligt sätt informera de nationella minoriteterna om deras rättigheter enligt denna lag."*

Bestämmelsen gäller för samtliga fem minoriteter och i hela landet. För att minoritetslagens intentioner ska förverkligas krävs information och kunskap om minoritetsfrågorna i alla delar av samhället. Informationen kan förmedlas på en rad sätt.

I Landskrona stad ska den kommunala webbsidan nyttjas till att informera de nationella minoriteterna om de särskilda rättigheterna. Informationen ska ges

på berörda minoritetsspråk och länkas till Länsstyrelsen Stockholm för aktuell och relevant information inom området.

§8: "Utanför ett förvaltningsområde har enskilda rätt att använda finska, meänkieli respektive samiska vid muntliga och skriftliga kontakter i förvaltningsmyndigheters ärenden i vilka den enskilde är part eller ställföreträdare för part, om ärendet kan handläggas av personal som behärskar minoritetsspråket."

§ 9: "Förvaltningsmyndigheter ska verka för att det finns tillgång till personal med kunskaper i finska, meänkieli respektive samiska där detta behövs i enskildas kontakter med myndigheten."

Landskrona stad omfattas inte av kravet att kunna handlägga ärenden på finska, meänkieli respektive samiska eftersom kommunen inte är något eget förvaltningsområde. Däremot ska Landskrona stad sträva efter att ha dessa språkkompetenser inom organisationen.

För att kunna fullgöra sina skyldigheter ska Landskrona stad beakta behovet av tolkar på minoritetsspråken i samband med upphandling av tolktjänster till kommunen.

Landskrona stads reception och växel behöver ha särskild kunskap om hur kommunen arbetar med att tillhandahålla tolktjänster på minoritetsspråk för att också kunna informera om detta.

Främjande och synliggörande

§ 4: I språklagen (2009:600) anges att "Det allmänna har ett särskilt ansvar för att skydda och främja de nationella minoritetsspråken. Det allmänna ska även i övrigt främja de nationella minoriteternas möjligheter att behålla och utveckla sin kultur i Sverige. Barns utveckling av en kulturell identitet och användning av det egna minoritetsspråket ska främjas särskilt."

Minoritetslagstiftningens fjärde paragraf gäller för samtliga fem minoriteter i hela landet. Kravet på att främja de nationella minoriteternas språk och kultur innebär att aktiva åtgärder ska vidtas. Barns utveckling av en kulturell identitet och användning av det egna minoritetsspråket ska enligt bestämmelsen särskilt främjas. Detta är också i överensstämmelse med FN:s barnkonvention som slår fast att barn som tillhör minoriteter och urbefolkningar har rätt att ha sitt eget kulturliv, att bekänna sig till och utöva sin egen religion och att använda sitt eget språk.

I Landskrona stad ska kulturnämndens, teknik- och fritidsnämndens samt utbildningsnämndens verksamheter särskilt uppmärksamma barnens rätt att utveckla och utöva språk och kultur inom sitt minoritetsområde. Detta kan till

exempel ske genom att beakta minoritetsgruppernas perspektiv och synliggörande vid inköp av litteratur och tidskrifter.

För många minoriteter är också ett kommunalt högtidlighållande av olika högtider såsom nationaldagar etcetera ett viktigt sätt att synliggöra språk och kultur. I Landskrona stad ska de nationella minoritetsgruppernas flagga hissas utanför stadshuset i samband med respektive grupps nationaldag